

Jean Vanier Jézushoz megyek

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Jean Vanier
Jézushoz megyek

Egyházi jóváhagyással

A mű eredeti címe: Jean Vanier, Je marche avec Jésus

Fordította: Kovács Péter

Címlapkép: Kopp Judit faragványa

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv elektronikus változata. A könyv 1986-ban jelent meg az Opus Mystici Corporis kiadásában. Az elektronikus változat Valentiny Géza prelátus úr, az Opus Mystici Corporis vezetője, engedélyével készült. A könyvet lelkipásztori célokra a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. Minden más szerzői jog az Opus Mystici Corporisé.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
Mottó	4
Bevezetés	4
Jézus Isten családjába vezet engem	6
Jézus megtanít élni	8
Jézus, miért jöttél el ebbe a világba?	10
Jézus közli velem életének alaptörvényét: a boldogságokat.....	12
Jézus megmagyarázza nekem a keletkezését és történetét (Ter 1)	16

Mottó

TALÁLKOZOM JÉZUSSAL

Így szól hozzám:
„SZERETLEK”

* * * *

Isten irántunk való szeretetének
története a Biblián keresztül.

Bevezetés

Testvérem,
ez a könyv Jézusról és üzenetéről beszél neked,
elsősorban azért, hogy segítsen neked találkozni
Jézussal.

Ha kedved van,
tölts el hosszabb időt azzal, hogy elnézegetsz
egy-egy képet, azt, amelyik szívedhez szól és
békével tölt el, vagy időzz el annál a szónál,
amelyik megerősíti szívedet.

Ha nehézségeid vannak,
oszd meg valakivel, aki Jézus barátja;
az sokat segíthet neked,
de elsősorban Jézust kérjed,
Ő majd megvilágosít.
Lassanként majd – idő kell hozzá –
megtudod JÉZUSTÓL, hogy Ő örködik feletted,
és hogy szeret téged.

Követésre hív, és arra, hogy életedben sok szép
dolgot tehess, és sok gyümölcsöt teremj.

Szüksége van rád a világnak,
szüksége van rád az Egyháznak,
szüksége van rád Jézusnak,
szüksége van szeretetedre, fényedre.

Tudd meg testvérem,
hogyan van a szíved rejtekében egy hely,
ahol Jézus él:
nagy titok ez, hogy téged élni hív.

Engedd, hogy JÉZUS éljen benned;
menj Vele!

1. Úgy érzem, egyedül vagyok,
nem értenek meg, elutasítanak,
szomorú vagyok, magamba zárkóztam,
harag van a szívemben, megundorodtam
az élettől és önmagámtól.
2. Egy napon találkoztam JÉZUSSAL.
Rám tekint,
rám mosolyog,
megérint.
Látom, hogy szeret, nehézségeimmel együtt,
olyannak, amilyen vagyok.

A szívem zakatol,
új élet forrása fakad fel bennem.
JÉZUS elveszi szívemből
a szomorúságot, a haragot, az idegességet.
Egy kicsi fény kezd világítani bennem,
szívem örvendezve ünnepel.

3. Igen, JÉZUS!
Érezlek, látlak Téged,
a Barátom vagy,
szeretsz és megértesz engem,
bízol bennem,
és én szeretlek Téged,
Veled újra kezdek élni,
újjászületik a szívem.
Soha többé nem leszek egyedül.
4. JÉZUS vezet engem,
ő az én Jó Pásztorom,
nevemen szólít, és ezt mondja nekem:
„Ne félj, átvezetlek a nehézségeken,
bízzál bennem,
én mindig veled vagyok.
De szükségem van a te erőfeszítésedre, járj Velem!
5. Egy szép országba vezetlek,
a nyugalom és a béke honába,
ünnepet készítek számodra,
Testemmel és Véremmel táplállak,
a szívemmel táplállak,
új erővel ajándékozlak meg,
Szentlelkemet adom neked.
6. Annyira szeretem minden egyes
bárányomat,
hogy életemet adom mindegyikért.
Azt akarom, hogy valamennyi boldog és
szabad legyen.

Jézus Isten családjába vezet engem

7. JÉZUS megismerteti velem Atyját,
aki az én Atyám is, az Apám,
a MI ATYÁNK.
JÉZUS tehát az én nagy Testvérem,
a Szentlélek által, akit a keresztségben
ad nekem, egyesülök
Vele és Atyjával.
8. JÉZUS Édesanyját, Máriát is
megismerteti velem.
Ő nekem is édesanyám, jó anyám.
Szeretem és bízom benne,
hiszen egészen olyan hozzám, mint
Jézus.
9. JÉZUS befogad az Atya családjába,
a közösségben új testvéreket ad nekem.
Boldog vagyok most, mert Istennek
nagy családjához tartozom, amely
elterjedt az egész földkerekségen,

Ez az Egyház!
10. Isten nagy családjában JÉZUS papokat ad nekünk:
ők Jézusról beszélnek nekünk,
bemutatják a szentmise áldozatot,
ünneplik az Eucharisziát,
Jézus testét adják nekünk ételül
és Jézus vérének italul.
Jézus nevében megbocsátják bűneinket,
segítenek megélni Jézus örömhírét.
11. JÉZUS MEGTANÍT IMÁDKOZNI
Én nézem őt,
ő néz engem.
Olyan jó együtt lenni. Ezt mondja
nekem:
„Úgy szeretlek, amint az Atya szeret
engem,
maradj meg szeretetemben.”
JÉZUSSAL egészen boldognak és
felszabadultnak érzem magam.

12. JÉZUS így szól hozzám:
Amikor Atyámhoz imádkozol,
ezt mondd:
„Atyám, mi Atyánk, Apánk!
Olyan szép vagy, olyan jó vagy,
olyan nagy vagy!
Bárcsak mindenki megismerne
és azt tenné, ami Neked kedves!
- Jöjjön el a Te országod,
legyen meg a Te akaratod.” (vö. Mt 6,9–13)
13. „Apánk, éhes vagyok,
éhezik a világ!
Szükségem van Rád! Szükségünk
van Rád!
A világnak szüksége van Rád!
Jöjj!
„Mindennapi kenyerünket add meg
nekünk ma!”
14. Apám, bocsásd meg vétkeimet,
bocsásd meg vétkeinket,
tisztíts meg minket minden hibánktól
és minden szennytől.
- Gyógyíts meg minket!
15. Apánk, védelmezz minket,
szabadíts meg minket a rossztól,
szabadíts meg a Gonosztól.
16. JÉZUS megígéri nekem:
„Mindazt, amit az én nevemben kérsz
az Atyától, megadja neked.
Igen, megadja, bízzál Benne!” (vö. Jn 15,16)
17. JÉZUS szeretettel tekint édesanyjára,
Máriára
és így szól hozzá:
„Üdvözlégy Mária, kegyelemmel
teljes.”
- Vele együtt mondom én is:
„Üdvözlégy Mária, kegyelemmel
teljes!”

Jézus megtanít élni

18. JÉZUS szeretettel néz rám, és azt mondja nekem:
„Gyere velem, kövess engem,
együtt fogunk élni.”
Vele megyek és látom, hogy Ő hogyan él:
Ő a szegények barátja,
olyan jó Ő a kicsinyekhez, a sebzettekhez,
a szerencsétlenekhez.
19. JÉZUS magához hív minden szegényt:
„Gyertek hozzám mindnyájan, akik
elfáradtatok, akik terhek alatt roskadoztok,
én megkönnyítelek titeket.
Tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok
és alázatos szívű.” (vö. Mt 11,28)
20. Jézus kenyeret ad mindenkinek, aki éhezik. (vö. Mk 6,41)
21. JÉZUS mindenütt Atyjáról beszél,
mindig az igazságot hirdeti,
Ő valóban a világ világossága,
nem szereti a hazugságot.
22. JÉZUS megvigasztalja a megtört szívűeket,
szeret közöttük élni. (vö. Lk 7,12)
23. JÉZUS meggyógyítja a nyomorékokat
és a betegeket. (vö. Lk 5,17)
24. JÉZUS magához hívja a kisgyermeket,
megöleli, megáldja és szereti őket.
Így szól hozzám:
„Ha nem leszel olyan, mint ezek
a kicsinyek,
– elve egyszerűséggel
bizalommal és
szeretettel, –
nem mehetsz be a mennyek
országába.” (vö. Mt 18,2)

25. JÉZUS elmond egy történetet azért,
 hogy megmutassa nekünk, milyen jó
 az Atya, aki megbocsátja
 minden vétkünket:
„Volt egyszer egy apa, akinek két fia volt.
A fiatalabbik elkéri az örökség rá eső
részét és elmegy egy távoli országba,
ott léha életet él, sokat italozik és
elpazarolja minden pénzét.
26. Az ifjú hamarosan mindent eltékozol.
Ekkor nagy éhínség támad az országban.
Az ifjúnak semmije sincs, még ennivalója sem.
Elszegődik kondásnak.
Olyan éhes, hogy szívesen enne a disznók eledeléből.
Ekkor eszébe jut az apja.
27. Elhatározza, hogy visszatér az apjához.
Az apa várja,
mert nagyon szereti a fiát.
Amikor messziről meglátja őt,
szíve nagyot dobban örömeiben,
elébe szalad, karjába zárja,
 hosszan magához öleli.
Az ő kisebbik fia sírva fakad, és így szól:
 Apám, vétkeztem ellened és az ég
 ellen. Bocsáss meg nekem!
Hosszan átölelve tartják egymást, egészen
boldogok a kiengesztelődésben.
28. Az apa boldog örömeiben, hogy újra
 megtalálta a fiát, nagy ünnepséget
 rendez.
Mindenki örül, mert az elveszett fiú
megkerült, és aki halott volt, életre
kelt.
Egyedül bátyja haragos, mert irigy az öccsére. (vö. Lk 15)

Jézus, miért jöttél el ebbe a világba?

29. JÉZUS azt mondja nekem, hogy az Atya küldte el ebbe a világba, hogy megmentsen minden embert, kiengesztelve őket az Atyánál, és Atya szeretett gyermekeivé tegye őket.
30. Az Atya elküldi JÉZUST, mert nagyon szeret minden embert a földön. Azért küldi őt, hogy egy nagyszerű örömhírt hirdessen, azt, hogy Isten mindannyiunkat úgy szeret, amilyenek vagyunk. Többé nem vagyunk egyedül nehézségeinkkel, szorongásainkkal, fogyatékoságainkkal. A halállal nincs mindennek vége. Arra vagyunk hivatva, hogy mindörökké együtt éljünk JÉZUSSAL, és ez az élet már most kezdődik.
31. Az Atya elküldi Jézust, hogy megszabadítson minden embert az önzés, a bűn, az irigység, az elnyomás, az erőszak, a halál, a gonoszság börtönéből. Igen, azért jön, hogy megváltson, megszabadítson mindannyiunkat!
32. Az Atya elküldi JÉZUST, hogy Béke és Kiengesztelődés legyen a viszályal telt háborús világban, hogy együtt szenvedő szeretet legyen a szenvedő és nyomorúságos világban.
33. JÉZUS azért jön, hogy megbocsásson mindannyiunknak, megbocsássa minden hibánkat, bűnünket, rosszaságunkat, közönyösségünket. Nem azért jön, hogy ítélkezzen felettünk, sem, hogy elítéljen minket.

34. JÉZUS azért jön,
hogy megváltottassa önző és kemény szívünket,
megtanítsa bennünket szeretni és osztozni
és egy igazságosabb, testvéribb világot építeni.

Ez az EGYHÁZ!

35. JÉZUS azért jön,
hogy az Atya örömébe vonzzon minden embert,
minden nemzetet és minden fajt,
hogy mindannyian egyek legyenek benne,
a Szeretet és Világosság Királyában.
36. JÉZUS néz engem,
és így szól hozzám:
„Tégy úgy, ahogy én.
Légy jó és bátor,
légy az én képmásom,
amint én az Atya képmása vagyok.
Ahogyan az Atya küldött engem,
én is úgy küldelek téged:
menj, hirdesd a béke örömhírét,
mondd el mindenkinek, hogy Isten a Szeretet.
Szabadítsd fel a megkeményedett szíveket,
bocsáss meg, ahogy én is megbocsátok,
szeress, ahogy én szeretek,
harcolj a rossz ellen,
amint én is harcolok ellene.
37. A püspök JÉZUS nevében bérmál meg
minket,
ő az egyházmegye atyja.
Küld minket, hogy hirdessük az örömhírt,
hogy szolgáljuk JÉZUST és testvéreinket,
főleg a legszegényebbeket.
A bérmálás szentsége által új erőt kapunk
a Szentlélektől, hogy tanúságot tegyünk
JÉZUSRÓL.
Az új papokat is a püspök szenteli föl.

Jézus közli velem életének alaptörvényét: a boldogságokat

38. „Élj szegényen és egyszerűen,
ne akarj gazdag lenni.
Helyezd belém biztosságodat,
én vagyok a gazdagságod
és a békéd.
Akkor boldog leszel, és Atyám megáld
téged.”
39. „Légy szelíd és alázatos szívű,
még azokkal is, akik idegesítenek,
akik rosszak hozzád.
Akkor boldog leszel, és Atyám megáld
téged.”
40. „Ne nyugtalankodj, ha szenvedsz,
ha sírsz,
én megvigasztallak,
letörölöm minden könnyedet.
Akkor boldog leszel, és Atyám megáld
téged.”
41. „Éhezd és szomjazz az Atya országát,
hogyan legyen meg az akarata
miképpen mennyben, azonképpen itt a
földön is.
Imádkozzál, küzdj, ott ahol vagy,
egy testvéribb világért,
amelyben megbecsülik a szegényeket.
Légy bátor, gondolj azokra, akik
Szenvednek, és távol vannak mindazoktól,
akik a rossz ellen küzdenek.
Imádkozz értük, élj értük.
Akkor boldog leszel, és Atyám megáld
téged.”
42. „Légy jó azokhoz, akik magányosak és
kivetettek,
akik szomorúak és nyomorognak,
légy jó a legszegényebbekhez, a
nincstelenekhez,
oszd meg velük életedet.
Rejtve a szívükben vagyok.
Mindent, amit nekik teszel, nekem teszed.
Így aztán ők is segítenek neked,
és köszívedet szerető szívvé változtatják át.

- Akkor boldog leszel, és Atyám megáld téged.”
43. „Szíved legyen tiszta és őszinte,
áttetsző, mint a forrás vize.
Akkor boldog leszel, és Atyám megáld téged.”
44. „A békén munkálkodj mindig, mindenütt.
Akkor boldog leszel, és Atyám megáld téged.”
45. „Ha jó vagy,
ha szeretsz engem és törekszel megtenni,
amit mondok, az emberek majd
kigúnyolnak,
félreállítanak,
üldöznek,
de ne nyugtalankodj,
ne félj,
Én veled vagyok.
Akkor boldog leszel, és Atyám megáld téged.” (vö. Mt 5)
46. Azt mondom JÉZUSNAK:
„De hát olyan nehéz szeretni,
oly nehéz adni,
nehéz mindig megbocsátani,
úgy élni, ahogyan Te mondod.
Megpróbálom, de nem sikerül.
Gyakran elbukom,
oly hamar elvesztem a bizalmam,
és erőtlén leszek.”
47. JÉZUS rám mosolyog:
„Egymagadnak mindez lehetetlen,
de semmi sem lehetetlen Istennek.
Segítek és megbocsátok neked.
Megbocsátok a papjaim által
a kiengesztelődés szentségében.
Így mindig barátom maradsz.”
48. „De főképpen edd a Testemet
és idd a Véretem,
s akkor én benned élek
és te énbennem.
Új erőt adok így neked,
hogy megküzdjél a benned
és a világban lakó rosszal.”

49. „Nélkülem semmit sem tudsz tenni.
Velem együtt bő termést hozol.
De légy türelmes,
maradj meg szeretetemben.” (vö. Jn 15)
50. „Ha követni akarsz,
szenvedni fogsz.
De ne félj! Én veled vagyok!”
51. „Ha meghalsz, mindörökre bevezetlek
Atyám országába,
Anyámmal, Máriával és
Atyám valamennyi gyermekével együtt.
Együtt fogunk élni,
együtt ünnepelünk,
együtt zengjük Atyám dicséretét,
szívünk tele lesz örömmel.”
52. „De itt a földön virrasztani és imádkozni
kell,
mert a Sátán, a Gonosz megkísérli,
hogy elbátortalanítson és elfordítson
tőlem.
De én ott vagyok, hogy megvédjelek.
Maradj velem!”
53. „Rejtőzz el Atyám szívébe,
mert Ő szeret téged
és örködik feletted.
Bízhatsz Benne, mert
Ő a mindenható szeretet
és gyöngédség.
Ő mindent tud.
Még egyetlen hajszálad sem
hullhat le
az Ő tudta nélkül.”
54. JÉZUS mondja nekem:
„Az Atya országa olyan,
mint a szántóföldbe elrejtett kincs.
Megéri, hogy odaadjuk érte
mindenünket, hogy a miénk lehessen.” (vö. Mt 13,44)
55. „Az Atya országa olyan,
mint a legkisebb vetőmag:
lassan növekedik szívünkben, és nagy
fa lesz belőle, ahol az ég minden
madara fészket talál magának.” (vö. Mt 13,31)

56. „Olyan az Atya országa, mint egy lakodalom, ahová minden szegényt meghívtak ünnepelni!” (vö. Lk 14,15)

Jézus megmagyarázza nekem a keletkezését és történetét (Ter 1)

57. „Atyám és én hoztunk létre mindent:
a világosságot és a napot;
a növényeket, a leveleket és a virágokat;
a halakat, a madarakat, az állatokat.”
58. „Végül megalkottuk a legcsodálatosabb teremtményt:
a férfit és a nőt.
Értük van a világmindenség
az az ő otthonuk, az ő kertjük.”
59. Az első emberpár Ádám és Éva:
megkísérte őket az ördög,
nem engedelmeskednek Istennek,
„nemet” mondanak Neki,
elfordulnak szeretetétől
és ezután egyedül csak
az élet élvezetét keresik,
csak önmagukra gondolnak,
nem akarnak szolgálni többé. (vö. Ter 3)
60. Minthogy Ádám és Éva elfordultak
Atyjuktól, az Istentől, és csak önmagukra
gondoltak, harcolni kezdtek egymással
és gyermekeik ugyanígy tettek.
- Így aztán a föld minden férfija és nője
harcba száll egymással,
mindegyik a maga érdekét keresi.
Nincs többé szeretet, sem osztozás a
földön, hanem mindenütt csak háború,
nyomor és gyűlölet.
61. De az Atya hű marad szeretetében.
Még szebb terve van a föld férfiai és
asszonyai számára,
mert szereti őket, és azt akarja,
hogy boldogok legyenek.
Elküldi a Megváltót, szeretett Fiát,
hogy megszabadítsa őket
és életet adjon nekik.
Előkészíti tehát eljövételét.

62. Isten kiválasztja Noét,
meghagyja neki, hogy építsen bárkát
maga és családja számára, valamint
a hím és nőtény állatoknak.
Isten esőt küld a földre,
ami csak esik, esik, esik...
amíg valóságos vízözönné válik,
elárasztva az egész földet.
Egyedül Noé és családja menekül meg,
valamint a bárkában lévő állatok.
Isten ekkor szövetséget köt Noéval,
gyermekeivel,
és azok gyermekeivel – minden
emberrel a földön –,
hogy nem küld többé
minden élő elpusztító
özönvizet a földre. (vö. Ter 6)
63. Az emberek azonban újra elfordultak
Istentől.
Mindenféle háború, nyomor,
gyűlölködés uralkodik.
Ekkor Isten kiválaszt egy jó és igaz férfit,
Ábrahámot,
vele együtt feleségét, gyermekeit
és azok gyermekeit.
Népet hoz létre, a zsidó népet.
Isten szövetséget köt velük. (vö. Ter 15)
64. Ez a zsidó nép szenved,
Rabszolgasorsba kerül, elnyomják,
megalázzák.
Ekkor Istenhez kiált,
emlékeztetve őt szövetségére.
Isten meghallja ennek az elnyomott népnek
jaj-kiáltását.
Kiválasztja Mózeset.
Elküldi, hogy kiszabadítsa a népet, az
Ő népét, (vö. Kiv 32)
65. Végül sok-sok év után
az Atya kiválaszt egy fiatal zsidó lányt,
MÁRIÁT, hogy
szeretett Fiának édesanyja legyen.
Még születése előtt felkészíti erre a
hivatásra azzal, hogy szerető szívüvé,
kegyelemmel teljessé és egészen
tisztává teszi.
- Ő a SZEPLŐTELEN.

66. Mária jegyese lesz egy igen jó férfinak,
Józsefnek, aki mindig engedelmeskedik
Istennek.
67. Az Atya hírnököt küld Máriához,
Gábor angyalt,
aki Isten üzenetét hozza neki:
„Üdvözlégy, kegyelemmel teljes,
az Úr veled van.”
Azt kéri Máriától, hogy Isten Fiának
anyja legyen.
Mária így válaszol: „Igen.
„Az Úr szolgáló leánya vagyok,
történjék velem szavaid szerint.”
Az Atya Szentlelkét küldi Máriának,
Mária gyermeket fogan: ő JÉZUS.
A szent Szűz Isten anyja lesz. (vö. Lk 1,23–38)
68. Amikor Mária szíve alatt hordja JÉZUST,
felkeresi idős unokanővérét, Erzsébetet.
Erzsébet is gyermeket vár.
Mária azért megy, hogy segítsen és
szolgáljon neki. (vö. Lk 1,39–56)
69. Betlehemben, egy nagyon szegény
barlangban
Mária világra hozza JÉZUST.
József is ott van velük.
Ez a Karácsony.
Pásztorok jönnek, hogy imádják az
Isten Fiát,
aki kisgyermekké lett. (vö. Lk 2,1–20)
70. Királyok jönnek messze földről,
hogy ők is imádják a Gyermeket,
és ajándékot hozzanak Neki.
JÉZUS Izrael Királya,
a világmindenség Királya, (vö. Mt 2)
71. JÉZUS családban él Názáretben,
Máriával és Józseffel.
Dolgozik, és úgy él, mint minden ember.
Ott marad a családban harminc évig.

72. Majd a harminc esztendő után
Jézus otthagyja munkáját,
elhagyja otthonát és faluját,
hogyminden népnek
hirdesse üzenetét:
a békét és a szeretetet.
Az ÖRÖMHÍRT!
És csodákat tesz. (vö. Jn 2,1–12)
73. JÉZUS tanítványokat gyűjt,
és tizenkét apostolt hív meg.
Azt kéri tőlük, hogy hagyjanak el
mindent, kövessék Őt.
Azért választja ki őket,
hogym folytassák művét,
hogym hozzá hasonlóan prédikáljanak,
hogym olyan jók legyenek, mint Ő,
hogym gyógyítsanak, akárcsak Ő.
A tizenkét apostol között ott van
Péter.
JÉZUS arra választja ki,
hogym ő legyen a szikla,
amelyre Egyháza épül,
hogym ő legyen az első az
apostolok között,
az első Pápa.
És ott van János,
akit Jézus különleges szeretettel
szeret. (vö. Mt 4,18–22)
74. Ma a pápa olyan, mint Péter.
Ő JÉZUS barátja,
első a püspökök között:
a pásztorok pásztorja.
Megerősíti a többi püspököt,
az egész Egyházat
emlékezteti Jézus szavaira.
75. JÉZUS tanítványai között ott van Mária,
Jézus édesanyja.
Ő a legfigyelmesebb, a leghallgatagabb,
szeretettel és örömmel fogadja be
Jézus szavait,
és rejtve őrzi szívében.
Szereti és imádja Jézust.
76. Ott van Mária és Márta, Lázár nővérei.
JÉZUS nagyon szereti őket, gyakran
ellátogat Betániába
és megpihen otthonukban. (vö. Lk 10,38)

77. Él ott egy bűnös életű asszony is.
JÉZUS szelíden ráteking és így szól hozzá:
„Én nem ítélek el, menj és többé ne
vétkezzél!”
Az asszony nem vétkezik többé, mert
találkozott JÉZUSSAL,
és tudja, hogy végtelenül
szereti őt. (vö. Jn 8)
78. De egyesek nem akarják JÉZUST.
Félnek üzenetétől,
pénzükhöz és hatalmukhoz kötődnek,
nem akarják meghallgatni
és befogadni tanítását.
Bezárják szívüket,
irigyek és csapdát állítanak Jézusnak.
79. Húsvét előtti csütörtökön
JÉZUS összehívja apostolait,
hogyan velük egyen.
Tudja, hogy ez az utolsó vacsorája
tanítványaival.
Étkezés előtt megmosta lábukat,
szolgájukká lesz, és így mondja nekik:
„Ugyanezt tegyétek ti is egymással!”
„Akkor boldog leszel, és Atyám megáld
téged.”
80. Étkezés közben JÉZUS a kenyér
színe alatt
Testét adja ételül, és a bor színe alatt
Vérét adja italul az apostoloknak.
Halálának és életáldozatának jelképe ez.
Ez az első szentmise, az Eucharisztia,
Ezt mondja az apostoloknak:
„Tegyétek ezt az én emlékezetemre!”
Azután így szól hozzájuk JÉZUS:
„Szeressétek egymást, mint ahogyan én
szeretlek titeket!
Új parancs ez. Hamarosan elhagylak
benneteket, de ne szomorkodjatok.
Kérni fogom az Atyát, és ő elküldi nektek
a Vigasztalót, a Szentlelket.
Üldözni fognak titeket, de én mindig
veletek leszek. (vö. Mt 26, Jn 14,15–16)
81. Ezután JÉZUS az Olajfák hegyére megy,
és ott szorongva gyötrődik.
„Halálosan szomorú az én lelkem” –

mondja tanítványainak.

Így imádkozik:

„Atyám, ne az én akaratom legyen meg,
hanem a Tied.” (vö. Lk 22,42)

82. Ellenségei meg akarják ölni JÉZUST,
Júdást használják fel, a tizenkét apostol
egyikét.
Ő katonákkal jön, hogy elfogassa
és börtönbe vesse JÉZUST.
Júdás álnok csókkal ad jelet.
83. Pétert, az apostolok fejét félelem fogja el,
és hangoztatja, hogy nem ismeri JÉZUST,
mondván:
„Nem ismerem ezt az embert!”
És megszólal a kakas...
Távolról szeretettel nézi őt JÉZUS.
Péter ekkor keservesen sírva fakad.
Jézus megbocsát neki. (vö. Lk 22,61)
84. JÉZUST börtönbe vetik,
elítélik,
kereszthalálra adják,
megostorozzák,
tövissel megkoronázzák,
sokat szenved, (vö. Jn 19)
85. JÉZUS vállán viszi keresztjét
egészen a Kálvária hegyéig.
Cirenei Simon segít neki.
JÉZUS többször elesik, rettenetesen
szenved, (vö. Lk 23,26)
86. A katonák keresztre feszítik JÉZUST,
Ő olyan, mint egy megsebzett, ártatlan
bárány, áldozat a mi megváltásunkért és
gyógyulásunkért.
A keresztről
Jézus Jánosra bizza Máriát:
„Íme, Ő a te anyád.”
Ettől az órától fogva János házába fogadja
Máriát, és úgy szereti, ahogyan JÉZUS
szerette, (vö. Jn 19)
87. JÉZUS felkiált: „Szomjazom!”
Azután kileheli lelkét,
meghal.
Egyik katona lándzsával átszúrja
a Szívét, amelyből vér és víz
folyik ki. (vö. Jn 19)

88. JÉZUS testét leveszik a keresztről.
Átadják édesanyjának, Máriának,
aki szeretettel veszi karjaiba.
89. Azután Testét egy nagy kővel lezárt sírba teszik.
90. Húsvét éjszakáján
JÉZUS FELTÁMAD! ÉL!
Most és mindörökké él, ALLELUJA!
91. Mária Magdolna reggel korán a sírhoz
megy és sír.
JÉZUS megjelenik neki, de ő nem ismeri fel,
kertésznek gondolja, csak amikor nevén
szólítja: „Mária!”
akkor ismer rá.
„Rabboni!” – kiáltja – „Mester!”
és a lábához borul. (vö. Jn 20,12–18)
92. Valamivel később JÉZUS megjelenik az
apostoloknak a Tiberiás tavánál.
Velük eszik.
Majd így szól Péterhez:
„Péter, szeretsz engem?”
„Igen, feleli Péter, jól tudod, hogy
szeretlek!”
Ekkor JÉZUS így szól:
„Legeltesd juhaimat!”
JÉZUS megerősíti Pétert,
mint az Egyház pásztorát,
mint az első pápát. (vö. Jn 21)
93. A mennybemenetel napján JÉZUS azt mondja az apostoloknak
és a tanítványoknak,
hogy imádkozva váraкоzzanak,
majd elküldi nekik a Szentlelket.
Ezután elhagyja őket, és felmegy az
Atyához. (ApCsel 1)
94. Pünkösd vasárnapján
– tíz nappal JÉZUS távozása után –
Mária és az apostolok együtt
imádkoznak
és JÉZUS ígérétét várják.
Hirtelen mintha erős szélvihar
zaját hallanák,
majd tűznyelveket látnak
megjelenni,
amelyek szétoszlanak és

leereszkednek mindegyikükre.
 Valamennyiüket eltölti a Szentlélek.
 Új erő ébred bennük!
 Különböző nyelveken kezdik hirdetni:
 „Jézus az Isten Fia, a világ Megváltója.”
 JÉZUS Egyháza megszületett és működni
 kezdett. (vö. ApCsel 2)

95. Az apostolok ezzel az új tűzzel eltelve
 szerte a világon mindenütt
 hirdetik JÉZUST és az
 Ő örömhírét.
 Megkeresztelik mindazokat, akik
 hisznek JÉZUSBAN:
 „Az Atya, a Fiú és a Szentlélek
 nevében.”
 Isten családja, az Egyház, egyre
 növekszik.
96. Mária János házában él.
 János az ő papja, egészen haláláig.
 Azután megdicsőült testtel,
 JÉZUS felveszi őt mennybe.
 Ez Mária mennybevétele!
 Az idők végén nekünk is megdicsőült
 testünk lesz.
 Jézus és Mária megdicsőült testben várnak
 minket Országukban.
97. Az apostolok JÉZUSÉRT haltak meg.
 Ők vértanúk.
 Utódaik a püspökök.
 Tovább hirdetik JÉZUST
 és az Ő örömhírét
 szerte a világon,
 minden időkön át.
 Akárcsak az apostolok, ők is alapítanak
 keresztény közösségeket,
 és megerősítik azokat.
 Ezeket a közösségeket családok alkotják,
 anyukák, apukák, gyermekeikkel együtt.
 Vannak köztük olyan férfiak és nők,
 akik nem élnek házasságban:
 olyanok, akik egészen
 JÉZUSNAK szentelték magukat.
98. A gyengék, a betegek, a szegények,
 az öregek és mindazok,
 akik szenvednek és védtelennek érzik
 magukat,

a keresztény közösségek középpontjában
vannak,
JÉZUS Egyházának szívében lakoznak.
JÉZUS különösképpen szereti őket:
a gyengéket,
a kicsinyeket választja ki,
hogyan megszégyenítse az erőseket.
Imájuk megérinti az Atya szívét.

99. Egyházának történetében
JÉZUS arra hívja az embereket, téged is és
engem is,
hogyan szentek legyünk,
hogyan a Szentlélekből éljünk.
A szentek JÉZUS barátai, a szegények
barátai és a mi példaképeink.
JÉZUSRÓL beszélnek,
JÉZUSHOZ beszélnek,
a szegényekhez beszélnek.
Barátaink
várnak ránk a mennyben.

100. JÉZUS örökké él az Egyház szívében.
Velünk és bennünk lakik.
Vele kölcsönösen szeretjük egymást,
közösséget alkotunk,
megtanulunk megbocsátani, ünnepelni,
befogadni a szegényeket,
dolgozni egy testvéribb világért
és életünket adni testvéreinkért.
JÉZUS képmása, keze, szíve vagyunk.

101. Közösségeinkben
sokat fogunk imádkozni
és JÉZUSSAL egyesülve
felajánljuk nehézségeinket,
szenvédéseinket az Atyának azért,
hogyan a földön minden ember
üdvözüljön.

102. És mi mindnyájan
az egész Egyházzal,
mindazokkal, akik szenvednek és
sírnak,
Máriával, az Egyház édesanyjával,
a világ minden emberének Anyjával
várjuk JÉZUS dicsőséges eljövételét,
és így fohászkodunk:
JÖJJ, URAM JÉZUS! JÖJJ EL! (vö. Jel 22)

103. „Áldott légy, Atyám,
mennynek és földnek Ura,
mert elrejtetted ezeket
a bölcsék és okosak elől
és kinyilatkoztattad a kicsinyeknek.” (vö. Mt 11,25)